

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: N. A., nar. X, bytem H., státní příslušník X,
zastoupená advokátem Mgr. Daliborem Lípou, se sídlem
Jugoslávská 856/2 Karlovy Vary

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky,
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě ze dne 13. 4. 2024 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2024, č. j.
OAM-334/ZA11-ZA01-2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Napadeným rozhodnutím ze dne 15. 3. 2024, č. j. OAM-334/ZA-ZA11-ZA01-2024, bylo rozhodnuto o žádosti žalobkyně o mezinárodní ochranu ze dne 4. 3. 2024 tak, že ji žalovaný podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) zamítl jako zjevně nedůvodnou. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že v průběhu správního řízení bylo prokázáno, že důvodem podání žádosti o udělení

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

mezinárodní ochrany je legalizace pobytu, získání zdravotního pojištění a obava žalobkyně z bývalého manžela. Žalobkyně je státní příslušnicí Gruzie, již ČR považuje za tzv. bezpečnou zemi původu ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu, což vyplývá i ze shromážděných podkladů pro rozhodnutí. Žalobkyně v průběhu správního řízení uvedla, že se v případě svého návratu do Gruzie obává o život, neboť její bývalý manžel se vůči ní choval pod vlivem návykových látek násilnický a vyhrožoval jí, přičemž v současné době je těhotná, otěhotněla po krátké, náhodné známosti, již navázala v ČR a pro bývalého manžela by to byla urážka. V této souvislosti žalovaný uvedl, že ze shromážděných podkladů vyplývá, že žalobkyně má možnost vůči bývalému manželovi v Gruzii využít účinné právní prostředky na ochranu svých práv, přičemž přímo ve městě Tbilisi, posledním místě bydliště žalobkyně v její domovské zemi, se nachází jak azylový dům, tak i krizové centrum. Žalobkyně však ani v době, kdy ve své domovské zemi pobývala a cítila se ohrožena bývalým manželem, jenž ji dle jejích slov údajně šestkrát napadl, pomoc nevyužila a místo toho vycestovala do Polska, kde více než rok a půl pobývala nelegálně. Žalobkyně v průběhu správního řízení uvedla, že se v Gruzii na žádný bezpečnostní orgán se žádostí o pomoc nikdy neobrátila, tedy je zřejmé, že s fungováním policie nemá v souvislosti se svými potížemi žádnou osobní zkušenost. V souvislosti s tvrzením žalobkyně, že o mezinárodní ochranu žádá především proto, aby na území ČR měla zdravotní pojištění za účelem bezplatného porodu, odkázal žalovaný na usnesení NSS č.j. 6 Azs 17/2017-28, z něhož vyplývá, že v souvislosti s udělováním humanitárního azylu nejsou případem hodným zvláštního zřetele ekonomické obtíže žadatele, lepší přístup k lékařské péči, lepší pracovní příležitosti či legalizace pobytu. Žalovaný zároveň neshledal, že by se vracející Gruzinci ve své domovské zemi setkávali s diskriminačním chováním vůči jejich osobám, což potvrzují i shromážděné podklady rozhodnutí. Žalovaný na základě shromážděných informací o politické situaci a stavu dodržování lidských práv v Gruzii a na základě výpovědi žalobkyně dospěl k závěru, že v jejím případě lze Gruzii považovat za bezpečnou zemi původu ve smyslu zákona o azylu, neboť žalobkyně neprokázala opak, a má v případě jakýchkoli problémů v zemi jejího původu možnost využít ochrany kompetentních orgánů. Žalovaný za dané situace shledal naplnění podmínek ustanovení § 16 odst. 2 zákona o azylu a žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobkyně zamítl jako zjevně nedůvodnou a z tohoto důvodu neposuzoval, zda žalobkyně uvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohla být vystavena pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že jí hrozí vážná újmy podle § 14a zákona o azylu.

II.

Žaloba

2. Žalobkyně svoji žalobu odůvodnila tím, že napadené rozhodnutí má za nezákonné, její žádost o udělení mezinárodní ochrany nebyla pořádně prozkoumána. Byla vyslechnuta k podané žádosti v době, kdy byla ve vysokém stupni těhotenství (cca 36. týden) a vypověděla, z jakého důvodu se bojí vrátit do země původu. Její výpověď však nebyla kompletně zaznamenána a ona si ji nepřčetla. Ve výpovědi není zaznamenáno, že se do vlasti nechce vrátit z důvodu své a synovo bezpečnosti z důvodu, že ji její bývalý manžel opakovaně fyzicky týral a sexuálně zneužíval, má za sebou již 25 přerušovaných těhotenství z nuceného pohlavního styku. Bojí se i o život v již narozeného syna, jemuž ze strany bývalého manžela hrozí nebezpečí ublížení na zdraví ze žárlivosti, neboť jeho otcem je český občan, jehož se snaží dohledat. Žalobkyně je v současné době i se synem ubytována

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

v domácnosti kamarádky, jež hradí jejich potřeby, je nemajetná, nemá žádné finanční příjmy, v budoucnu by však chtěla pracovat.

3. Žalobkyně podáním ze dne 27.5.2024 prostřednictvím soudem ustanoveného bezplatného právního zástupce doplnila svoji žalobu s tím, že napadené rozhodnutí nevychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci, není v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu řádně odůvodněno, což způsobuje jeho nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů. Žalovaný postupoval a rozhodl v přímém rozporu s § 16 odst. 2 zákona o azylu, když dovodil, že u žalobkyně došlo k naplnění tohoto důvodu pro neudělení mezinárodní ochrany, v důsledku čehož opakovaně rozhodoval v rozporu se skutečným stavem. Zároveň žalovaný porušil ustanovení § 12, § 14a zákona o azylu, podle nichž měl postupovat. Žalobkyní tvrzené obavy z pronásledování v zemi původu ze strany jejího bývalého druha v souvislosti s její aktuální situací měly vést minimálně k meritornímu projednání její žádosti a postup žalovaného, který její žádost zamítl dle § 16 odst. 2 zákona o azylu proto neodpovídal skutečnému stavu věci. Je otázkou, do jaké míry mohl žalovaný její žádost vůbec kvalifikovaně posoudit, když jí uváděné důvody pro udělení azylu nebyly relevantním způsobem zachyceny v protokolu sepsaném v rámci žádosti o mezinárodní ochranu. Až z napadeného rozhodnutí zjistila, že jí uváděné skutečnosti byly hrubě zkresleny a některé azylově relevantní skutečnosti nebyly v protokolu vůbec zaznamenány v důsledku nepřesného, resp. nesprávného překladu či vynechání skutečností, jež žalobkyně v rámci pohovoru uvedla. Kategoricky odmítá, že by důvodem její žádosti o azyl bylo zajištění bezplatné zdravotní péče v rámci porodu, jak je jí podsouváno správním orgánem, neboť skutečným důvodem její žádosti byl strach z pronásledování a újmy v zemi původu. Žalobkyně se přitom obrátila na příslušné policejní orgány, avšak ty namísto pomoci obratem informovali jejího druha, že jeho jednání oznámila a tento ji následně surově zbil, přičemž policejní orgány to nijak neřešily. Z důvodu, že u oficiálních složek státu žalobkyně nemá žádnou ochranu před svým druhem, obává se v případě návratu do země původu o život svůj i dítěte. Ačkoli tyto skutečnosti v rámci pohovoru uváděla, v protokolu je zachycen pouhý jejich zlomek, kromě toho jí nebyly kladeny dotazy relevantní pro posouzení důvodů humanitárního azylu a reálnosti ochrany žalobkyně ze strany státních složek, což však mohlo být způsobeno i nedostatečným tlumočením. I přes minimum žalobkyní uváděných informací zachycených v protokolu o pohovoru, má žalobkyně zato, že žalovaný postupoval nezákonně, když bez náležitého odůvodnění označil její žádost jako zjevně nedůvodnou. Žalobkyně má přitom zato, že se správní orgán vůbec nezabýval skutečnou situací a postavením žen v postavení žadatelky a možností jejich skutečné ochrany státními orgány před pronásledováním ze strany soukromých osob. Podklady, z nichž správní orgán v rámci posouzení Gruzie jako bezpečné země, vycházel, považuje žalobkyně za neaktuální a neodpovídající skutečné situaci. Žalovaný navíc rozhodoval v době, kdy geopolitická situace v Gruzii začíná být nestabilní i neustálým vlivem Ruské federace a je patrné, že situace směřuje k posílení nedemokratických principů a umenšení lidských práv a jejich ochrany, je proto otázkou, zda lze paušálně považovat Gruzii za bezpečnou zemi i vůči osobám jako je žalobkyně. Napadené rozhodnutí nerespektuje požadavky § 68 odst. 3 správního řádu, neboť žalovaný nezohledňuje podklady pro vydání rozhodnutí a tyto neváže k aktuální situaci žalobkyně, informace uvedené žalobkyní zlehčuje a překrucuje, a to i v důsledku nesprávného tlumočení v rámci pohovoru, přičemž žalobkyně ani nebyla řádně seznámena s podklady pro vydání rozhodnutí, když k tomuto mělo dojít v době, kdy již opouštěla azylové zařízení.

III.

Vyjádření žalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

4. Ve vyjádření k žalobě dne 20. 6. 2024 žalovaný vyjádřil nesouhlas se žalobními námitkami. Uvedl, že při rozhodování vzal v úvahu žalobkyní tvrzené skutečnosti, shromáždil k nim relevantní a aktuální informace o situaci v zemi původu žalobkyně, vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci a jeho rozhodnutí odpovídá konkrétním okolnostem daného případu a je patřičným způsobem odůvodněno. K námitce žalobkyně, že se v případě návratu do Gruzie obává svého agresivního chování, žalovaný konstatoval, že se v případě ublížení na zdraví mohla obrátit na policii. Žalovaná v žalobě tvrdí, že se na policii obrátila, ale policejní orgány obratem informovaly jejího druha, avšak při pohovoru uvedla, že napadení na policii nemohla nahlásit, neboť se bála, že pokud by se to její druh dozvěděl, opět by jí ublížil. Tuto námitku žalobkyně proto považuje žalovaná za zavádějící a nedůvodnou. V případě, že by žalobkyně považovala chování svého bývalého manžela v případě jejího návratu do Gruzie za protiprávní, má možnost se vůči němu ohradit a vyhledat příslušnou pomoc. Z Informace OAMP – Gruzie: Policie, Ochrana proti soukromým osobám, korupce a místní vlivy, přítomnost policie v okolí administrativní hranice s Jižní Osetií ze dne 14.4.2023, jež byla jedním z podkladů rozhodnutí, vyplývá, že žalobkyně má možnost využít právní prostředky na ochranu svých práv. Žalobkyni byla dána možnost, aby jí byl celý s ní provedený pohovor, tj. všechny otázky i odpovědi, zpětně přetlumočeny za účelem jeho kontroly, avšak žalobkyně tohoto práva využít nechtěla a její námitka vůči špatnému překladu pohovoru je proto zcela irelevantní. Žalobkyně je státní příslušnicí Gruzie, jež je považována za tzv. bezpečnou zemi původu. Žalovaný považuje napadené rozhodnutí za zákonné, přezkoumatelné a vycházející z dostatečně zjištěného stavu věci a žalobní argumentace není způsobilá zpochybnit důvodnost rozhodnutí o zamítnutí žádosti o mezinárodní ochranu jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, a proto soudu navrhl, aby žalobu zamítl.

IV.

Posouzení věci soudem

5. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.).
6. Soud rozhodl ve věci při ústním jednání s ohledem na stanovisko žalobkyně.

V.

Rozhodnutí soudu

7. Žaloba je nedůvodná.
8. Ze správního spisu soud zjistil tyto skutečnosti: žalobkyně při pohovoru uvedla, že je zdravá, již pět let rozvedená, nikdy nebyla členkou politické strany, skupiny, nebyla politicky aktivní, nebyla trestně stíhána či odsouzena za trestný čin. Má dvě již zletilé děti, v době pohovoru byla těhotná. Uvedla, že do Gruzie se nemůže vrátit, neboť Gruzínci mají úplně jinou mentalitu, nečeká ji tam nic dobrého, nemá vlastní byt, kromě dvou zletilých dětí tam nemá žádné příbuzné, v ČR je bezpečno, chce zde zůstat a zabezpečit očekávané dítě. Důvodem jejího vycestování z Gruzie byla agresivita jejího bývalého manžela, který ji 6x napadl, ale z obavy z něj to neohlásila na policii, po rozvodu ji jezdil jednou za několik měsíců kontrolovat, po odjezdu z Gruzie s ním již není v kontaktu. Nejprve odcestovala kvůli práci do Polska, avšak neměla v pořádku doklady, takže nepracovala a živila ji známí. Do ČR přicestovala za svými kamarádkami z Gruzie, pracovala jen příležitostně. Do Gruzie se nemůže vrátit, neboť porodila dítě, aniž by měla manžela, což by bylo považováno za ostudu, dozví-li se její bývalý manžel o očekávaném dítěti, mohl by ji najít a zabít, neboť by

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

to pro něj byla urážka. Na otce očekávaného dítěte nemá kontakt, on neví, že je těhotná, byla to náhodná známost. O mezinárodní ochranu žádá, aby měla pojištění, měla kde bydlet a vychovávat dítě. Následně žalobkyně uvedla, že s otcem svých dvou zletilých dětí v Gruzii oficiálně vdaná nebyla, měli jen vztah. Jiné problémy, než které uvedla, v Gruzii neměla. Na dotaz ohledně dalších skutečností, jež by měl vzít správní orgán v potaz při posuzování žádosti o udělení mezinárodní ochrany, uvedla, že by chtěla dostat bydlení a finanční pomoc. V ČR nemá žádné příbuzné. Práva, aby jí byl celý pohovor zpětně přetlumočen za účelem kontroly, žalobkyně nevyužila. Následně uvedla, že ač se o Gruzii hovoří jako o bezpečné zemi, to, co v ní vidí ona, je jiné, což se týká i údajné ochrany občanů policií.

9. Žalovaný si jako podklad pro rozhodnutí vyžádal Informaci OAMP z 8.9.2023 Gruzie, Situace gruzínských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí, z níž vyplývá, že situace navrátilců, neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu je velmi rozdílná, avšak jejich situace se obecně příliš neliší od Gruzínců, kteří neemigrovali, existující ekonomické problémy se vztahují k celé gruzínské populaci.
10. Z informace OAMP ze dne 14.4.2023 Gruzie, Policie, ochrana proti soukromým osobám, korupce a místní vlivy, přítomnost policie v okolí administrativní hranice s Jižní Osetií vyplývá, že ochrana svědků a obětí funguje na několika úrovních, pro oběti trestných činů jsou dostupné státní úkryty, kam jsou v případě hrozícího nebezpečí přesunuty, pro poskytnutí ochrany v případě specifických zločinů existují postupy spočívající např. ve využití náramku monitorující polohu pachatele domácího násilí či vykazání, funguje Služba koordinátora pro oběti a svědky, jejímž hlavním účelem je ulehčit účast oběti a svědka ve vyšetřování. Kancelář veřejného ochránce práv se zabývá např. případy spojenými s rozhodnutími veřejných institucí, porušením lidských práv a svobod během soudních řízení.
11. Z Informace OAMP z 12.5.2023 Gruzie, Domácí násilí, Legislativa, státní ochrana a podpora obětí vyplývá, že v gruzínské legislativě jsou za tímto účelem ustanovena opatření a instituce, je zřízena asistence obětem domácího násilí, azylové domy, denní centra péče, jež jsou odpovědná za psychologickou a sociální rehabilitaci obětí, lékařskou a právní asistenci a ochranu, mají nárok na právní pomoc, je provozována non-stop tísňová linka.
12. Z Informace OAMP Gruzie – Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu z 3.10.2023 vyplývá, že tato země splňuje základní demokratické principy v souladu s kritérii pro hodnocení bezpečné země původu a může mezi ně být i nadále zařazena.
13. Dle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu *„Jako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.“*
14. Podle § 2 bod 8 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, považuje Česká republika Gruzii za bezpečnou zemi původu.
15. Podle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu *„Pro účely tohoto zákona se rozumí bezpečnou zemí původu stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát posledního trvalého bydliště 1. ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, 2. který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo 14a, 3. který ratifikoval*

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, a 4. který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlížejí nad stavem dodržování lidských práv.“

16. Charakteristickým znakem řízení o mezinárodní ochraně v případě bezpečných zemí původu oproti jiným obdobným azylovým řízením je vychýlení důkazní povinnosti ve vztahu k žadatelům. Jelikož se dodržování mezinárodních závazků a neporušování práv vlastních občanů u bezpečných zemí presumuje, leží hlavní odpovědnost za prokázání opaku právě na žadatelích (viz rozsudek NSS č.j. 5 Azs 66/2008/70 ze dne 30.9.2008). Pokud se udělení mezinárodní ochrany domáhá žadatel ze země patřící mezi tzv. bezpečné země původu, musí prokázat, že v jeho konkrétním případě tento stát za bezpečnou zemi původu považovat nelze, což v důsledku znamená, že musí prokázat, že mu hrozí větší riziko pronásledování nebo vážné újmy než ostatním osobám v obdobném postavení. Bylo proto úkolem žalobkyně přesvědčit žalovaného, že její žádost nelze zamítnout podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, neboť v jejím případě existují mimořádné okolnosti, jež odůvodňují věcné posouzení žádosti. Soud se proto zabýval otázkou, zda žalobkyně prokázala, že v jejím případě Gruzii za bezpečnou zemi původu považovat nelze, ev. zda prokázala, že nebyly splněny podmínky pro zařazení Gruzie do seznamu zemí považovaných za bezpečné země původu (viz rozsudek KS v Brně č.j. 41 Az 58/2020-52 ze dne 20.10.2021).
17. Smyslem této úpravy je zjednodušení procesního postupu tam, kde lze usuzovat na dodržování práv jednotlivců i existenci dostupné vnitřní ochrany s ohledem na zkušenost s určitou zemí původu a splnění dalších podmínek. Toto zjednodušení spočívá mimo jiné i v tom, že žalovaný nemusí obstarávat ke každé žádosti aktuální informace o zemi původu, jež mají relevanci s ohledem na azylový příběh konkrétního žadatele. Stejně tak nemá povinnost zkoumat dostupnost vnitřní ochrany individuálně.
18. Soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného, že žalobkyně neprokázala, že ve vztahu k ní nelze považovat Gruzii za bezpečnou zemi původu. Žalobkyně netvrdila, že nebyly splněny podmínky pro zařazení Gruzie do seznamu zemí považovaných za bezpečné země původu.
19. Současně má soud za to, že si žalovaný pro své rozhodnutí opatřil dostatek podkladů, které podávají dostatečně objektivní informace o zemi původu, stejně jako o individuální situaci žalobkyně. Zejména žalovaný vycházel z informací poskytnutých žalobkyní a informací o zemi jejího původu. Z těchto informací poté vyplývá, že žalobkyně mimořádné okolnosti svého příběhu spatřuje v domácím násilí, jemuž byla vystavena v době soužití s otcem svých již zletilých dětí. Ač žalobkyně opakovaně uváděla, že tento muž byl jejím manželem a před pěti lety byli rozvedeni, z jejího vyjádření následně vyplynulo, že nikdy nebyli manželé. Žalobkyně při provedených pohovorech tvrdila, že podstoupila 25 interrupcí, poté, co otěhotněla v důsledku opakovaně vynucovaných pohlavních styků, neobrátila se na policii, takže její tvrzení, že tak neučinila, neboť by to v důsledku nevedlo k žádnému výsledku jak z důvodů na straně policie, tak i jejího přítele. V žalobě však v rozporu s tím uvedla, že se na příslušné policejní orgány obrátila, avšak ty na místo pomoci či řešení situace obratem informovali jejího druha, který ji následně surově zbil, aniž by oficiální orgány tuto situaci jakkoli řešily. Žalobkyně nevyužila ani dostupné možnosti ochrany v azylovém domě či u organizací zabývajících se ochranou obětí domácího násilí. Tvrzení žalobkyně, že se v souvislosti s násilím, jež na ní páchal její přítel, obrátila na policii, avšak neměla před svým druhem žádnou ochranu, soud shledává účelovým, není ničím podloženo či prokázáno a je v rozporu s jejím předchozím vyjádřením. S ohledem na nekonzistentnost výpovědi žalobkyně soud nepovažuje za důvodné její tvrzení o tom, že jí policejní orgány v Gruzii

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

nejsou schopny v případě potřeby poskytnout účinnou ochranu. Pokud žalobkyně argumentuje obavami z bývalého přítele, pak s ohledem na to, že v Gruzii nemá žádné příbuzenské vazby ani zajištěné bydlení, jí nic nebrátí, aby se usadila v jiné části této země a vyhnula se tak kontaktu s bývalým přítelem. Je třeba poukázat i na rozpor v tvrzeních žalobkyně, jež uvedla, že z Gruzie odcestovala za prací nejprve do Polska, avšak následně uvedla, že důvodem jejího odjezdu ze země bylo násilí, jehož se na ní její druh dopouštěl.

20. Pokud žalobkyně argumentuje tím, že se do Gruzie nemůže vrátit i z důvodu odlišné mentality tamních obyvatel, kteří považují nemanželské dítě za ostudu, pak je zřejmé, že ani takovéto případné odsouzení žalobkyně ze strany jejích spoluobčanů v žádném případě není azylově relevantním důvodem, pro něž by bylo možno zpochybnit bezpečnost země, a navíc nelze přehlédnout, že žalobkyně v Gruzii žila i poté, co se jí narodily dvě dnes již zletilé, rovněž nemanželské děti.
21. Žalobkyně dále argumentuje nekvalitním a neúplným překladem s ní provedeného pohovoru v rámci správního řízení, avšak je zřejmé, že ač byla výslovně poučena, že má právo, aby jí byl celý pohovor, tj. všechny otázky i odpovědi zpětně tlumočeny za účelem kontroly správnosti a úplnosti překladu jí kladených otázek a jejích odpovědí, tohoto práva nevyužila, ač si musela být vědoma jeho důležitosti. Její žalobní námitky týkající se způsobu tlumočení proto soud považuje za irelevantní.
22. Žalobkyně se dne 14. 3. 2024 osobně seznámila s podklady rozhodnutí ve věci, přičemž nevyužila nabídnuté možnosti navrhnout jejich doplnění ani možnosti doplnit nějaké skutečnosti či nové informace nad rámec těch, které uvedla při předchozích pohovorech. Její žalobní námitky a výhrady týkající se způsobu zachycení jí tvrzeních skutečností v protokolu proto soud shledává nedůvodnými, stejně jako tvrzení, že nebyla řádně seznámena s podklady pro vydání rozhodnutí, k němuž mělo dojít v době, kdy již opouštěla azylové zařízení.
23. Z uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je prosté vytýkaných vad a současně jsou závěry učiněné žalovaným správné, přezkoumatelné a rozhodnutí nenese žádné známky svévole žalovaného. Žalovaný tedy zcela v souladu se zákonem o azylu shledal její žádost o mzeinárodní ochranu jako zjevně nedůvodnou, když Gruzie, z níž žalobkyně pochází, je bezpečnou zemí původu a žalobkyně neprokázala, že by tomu tak nebylo ve vztahu k její osobě. Veškeré úvahy žalovaného shledal soud přezkoumatelnými, logickými a korespondujícími se zjištěnými skutečnostmi. Současně si pro své závěry žalovaný obstaral dostatek aktuálních podkladů, a proto soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI.

Náklady řízení

24. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Plzeň 7. 10. 2024

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.